

több korszakból származik. Az eddigi legkorábbi, kb. 3000 éves emlékeink a bronzkorból származnak, de vannak a vaskorból és a császárkori szarmata időszakból származó régészeti objektumaink is. A legtöbb régészeti jelenség az 1981-ben feltárt – jelenleg is védett régészeti lelőhelyként nyilvántartott – középkori templomot körülvevő temetőhöz és településhez kapcsolódik.

D. SZABÓ LÁSZLÓ

111. Debrecen határa

(Hajdú-Bihar megye) U, B, V, Sza, A, Á, Kk, Kú

2007. december 21-én terepbejárást végeztünk örökségvédelmi hatástanulmány készítése érdekében a Debrecen délről elkerülő és a repülőteret is érintő út tervezett nyomvonalán. Az útpálya tengelyétől számított 100-100 m széles sávot jártuk be. Az 5,3 km hosszú útszakaszon 10 lelőhelyet azonosítottunk, melyek közül 2 már ismert volt. A lelőhelyek nagy számát a kedvező földrajzi körülmények is indokolják: a nyomvonal két természetes vízfolyás, a Tóció és a Kondoros magaspartjait is érinti. A lelőhelyek a folyómedrek közelében sűrűsödtek.

A *Bellegelő* területén a Balogh-tanyánál valamint a Kondoros-mellékén, a Miklósi-tanyánál; a *Szepes* területén a vasút mentén, a Tóció K-i és Ny-i partján, a Pásti-tanyától É-ra, a Király-tanyánál és Hajdúszoboszlói ÁG. Területén egy-egy, továbbá a Hunyadi Tsz. Területén két lelőhelyet regisztráltunk.

Munkatársak: Hajdú Zsigmond, Dani János, Nagy Emese Gyöngyvér, Kolozsi Barbara, Szabó László, D. Szabó László régészek, Balogh Csaba, Faur Zoltán technikusok.

SZOLNOKI LÁSZLÓ

112. Dég, Ságvár utca

(Fejér megye) N, Kö

2007. június 13-án próbafeltárást végeztem a tervezett lakóház területén (Hrsz.: 104/1). A kb. 80 m² felületű, megközelítőleg T-alakú szelvény humuszolását követően 10 objektum körvonala rajzolódott ki: 1 nagyméretű gödör, 1 méhkas alakú gödör, 2 kisebb, árkokhoz kapcsolódó, sekély gödör, 1 ÉK-DNy irányú árok, 1 ÉNy-DK irányú árok, 1 T-alakú gerendalenyomat(?), valamint 3 cölöplyuk. Az objektumok többségéből középkori kerámiatöredékek mellett vaskések, vasszegek és állatcsontok, a méhkas alakú gödörből népvándorlás kori kerámiatöredékek, vassalak, őrlőkötőredékek és állatcsontok kerültek elő. Az előkerült objektumok jellegük alapján egy késő népvándorlás kori (8-9. sz.?) lelőhelyhez és a középkori (14-15. sz.?) Dég településéhez tartozhattak.

SCHILLING LÁSZLÓ

113. Dévaványa-Lőrés, sertéstelep

(Békés megye) Ő

2007. június 7-én helyszíni szemlét tartottunk a Déva-3. fúráspontra területén. A 0246/39 hrsz. területet és

környékét bejárva, a tervezett fúráspontra közelében új lelőhelyet regisztráltunk. A város közigazgatási határáról D-re, kb. 1800 m-re a Dévaványa-Gyomaendrőd műút DK-i oldalán, a műúttól kb. 150 m-re található a lelőhely. Az egykori sertéstelep épületeitől D-re, egy keskeny erdősáv D-i oldalán, egy ÉNy-DK-i irányú, egykor vízjárta mélyedés ÉK-i partjára támaszkodó nagyobb kiterjedésű platón, kb. 100×50 m-es területen kézzel formált őskori edénytöredékeket figyeltünk meg. A lelőhely Ny-i széle a Gyomaendrőd-Dévaványa műúttól DK-re kb. 130 m-re jól meghatározható volt. A lelőhely területének további kiterjedését nem lehetett meghatározni.

LISKA ANDRÁS

114. Dobapuszta határa

(Jász-Nagykun-Szolnok megye) U, Sza, Kö

2007. április 6-8. között terepbejárást végeztünk Dobapuszta és Kőtelek között. A munkát a 2004. évi terepbejárást utolsó lelőhelyétől (Besenyszög, Fokorú-puszta) folytattuk a magaspart mentén Dobapuszta irányában. A gát mellett egy lelőhelyet azonosítottunk, melyen neolitikus (Körös-kultúra) és szarmata leleteket gyűjtöttünk (27. lh.). Dobapusztától É-i irányban, Hunyadfalva felé folytattuk a terepbejárást, a 85 m tengerszint feletti magasságot követtük (az egykori magaspartot). Hunyadfalva és Dobapuszta között, a mai főcsatorna mentén számos lelőhelyet találtunk, melyek szinte összeértek. A lelőhelyeken (28., 31-32. lh.) mindenhol jelentkezett a szarmata kerámia, emellett középkori (13-14. század) leletanyagot gyűjtöttünk.

A leletek a Damjanich János Múzeum gyűjteményébe kerültek.

Munkatársak: Bartus Dávid, Váczi Gábor és György László régészek, Dankó Szabolcs fotós.

KOVÁCS KATALIN

115. Dunaföldvár, Duna-meder

(Tolna megye) B, Ró, Á, Kk

2007 tavaszán mederrendezési munkálatokat megelőző kutatást végeztünk a Duna 1558+50-1556+85 fkm közötti szakaszán.

A Duna-part topográfiáját a partot követő löszvonulat határozza meg. A híd térségében a löszfal meredeken lejt a folyó felé, a kutatási területnél, a Solt-sziget alatt a folyó enyhe kanyarulatot tesz DDK-i irányban, a magaspart lejtője és a folyó között egy lapos fövény húzódik. A solti oldal lapos, a part enyhén lejt és kavicsos (mivel ezt az oldalt mossa a víz), a dunaföldvári oldal ezzel szemben zombékos.

A kutatási terület felső vége egy kősarkantyúnál található. Ettől D-re két további sarkantyú nyúlik be a Dunába. A 1558. fkm. tábla felett mintegy 100 méterrel egy rakomány kotrási anyag van felhalmozva. A tábla vonalában egy partról kimarkolt kis öböl található. A víz